

اطلاعیه مطبوعاتی

سقوط صدام حسین و آینده تاریک جمهوری اسلامی

اشغال بغداد و سقوط رژیم جنایتکار و ضد مردمی صدام حسین در عراق در پی سقوط حکومت قشری و قرون وسطائی طالبان در افغانستان، عرصه را بیش از همیشه بر نظام ولایتی تنگ نموده و حکومت جمهوری اسلامی را در ردیف اول آسیب پذیری قرار داده است.

در واقع وضعیت «ساندویچ» شده جمهوری اسلامی میان طالبان از یکسو و صدام حسین از سوی دیگر از اهمیت بسیار زیادی برای سردمداران رژیم که تنها به بقاء حکومت خود فکر میکنند برخوردار بوده است. مقامات جمهوری اسلامی، وجود این دو نظام مخوف و از هر لحاظ غیر قابل قبول در اطراف ایران را در اصل بمانند «بیمه عمری» برای خود می پنداشتند و به این سبب علیرغم تمام صدماتی که این دو رژیم به مملکت و مردم ایران وارد آورده بودند، صرفاً به دلایل مربوط به منافع خود - و نه منافع کشور - هرگز خواهان کنار رفتن آنها - آنها به دست «آمریکای جهانخوار» - از مسند قدرت نبودند و تا آخرین مراحل سقوط این دو رژیم همواره آرزو میکردند تا حکومت از دست طالبان در افغانستان و صدام حسین در عراق خارج نشود.

لذا، امروز که حداقل نوید امکان تنفس بیشتر برای مردم افغانستان و عراق فراهم آمده است، مسئولین نظام اسلامی در ایران خود را در شرایط بسیار خطرناک و کاملاً جدیدی می بینند که با گذشت زمان، آنان را فقط به سمت روز سقوط نهائی رژیم نزدیکتر می سازد. جالب اینجاست که علیرغم آگاهی کامل حاکمیت از سرنوشتی که نهایتاً در انتظارش می باشد، آنان نیز مانند صدام حسین و هم پالکی های بعثی اش، فلج شده، قادر به تغییر سرنوشت خود و جلوگیری از سرانجام اجتناب ناپذیری که برایشان در پیش است نمی باشند. لذا، انتظار زیاد می رود که در آینده ای نه چندان دور، مسئولین جمهوری اسلامی یکبار دیگر در جوار همسایگانی چون ملا عمرها و صدام حسین ها، منتها این بار در زباله دان تاریخ قرار گیرند.

ماه های آینده ایامی مهم و سرنوشت ساز برای ملت ایران خواهد بود. امید است که نیروهای مختلف سیاسی بتوانند با پیروی از یک سری مسائل کلی فارغ از اختلافات و رقابت هائیکه باید بطور طبیعی در یک جامعه آزاد و سکولار وجود داشته باشد، آن حس مسئولیت، بلوغ و از خود گذشتگی لازم را از خود نشان دهند و نگذارند تا مسائل مربوط به اپوزیسیون از پیشرفت جریانات سیاسی چه در داخل و چه در صحنه بین المللی عقب بماند. ❖